

og burde dette Forhold dog ikke fortsættes. Den rivende Udvikling, Byerne tidligere have haft, kunde tyde noget derpaa, og jeg mener derfor, at en Standsning i Ejendomsskyldlovens Gennemførelse, som der her er Tale om, er meget farlig og maa tilbagevises, da det maa forstaaes som en Motivering til en Skattereform, der vil være i højeste Grad uretfærdig.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at Ejendomsskylden havde den Grundfejl, at den beskatter Flid og Dygtighed. Mener virkelig den højtærede Minister, at vi kunne skattereformere saaledes, at dette kan undgaas? Er Formue- og Indkomstskat ikke ogsaa en Beskatning af Flid og Dygtighed. Den, der ved Flid og Dygtighed forhøjer sine Indtægter, ville vi jo alle og ikke mindst de Radikale beskattede efter stigende Skala, men ved Ejendomsskylden anser den højtærede Minister det for en Fejl, at Flid og Dygtighed kan beskattes med en ubetydelig stigende Skala. Dette synes mig ikke at være logisk tænkt af den højtærede Minister, men det, det kniber med, er vel ogsaa gode Argumenter for dette Forslag. Stadig hører man udtalt, at Skatten skal tages, hvor Evnen er, og dette maa være der, hvor der er Udvikling til Stede, altsaa Flid og Dygtighed. Den, der besidder disse Egenskaber, samler, den, som dovner og erlad, spreder og kan ikke vedblive at være et godt Skatteobjekt. Saaledes ere og ville de virkelige Forhold altid blive. Det er ikke i og for sig tiltalende, men det kan ikke være anderledes.

For øvrigt ønsker jeg at udtale mig imod at eksperimentere med Skatteforandringer, før man har en Aarrækkes Erfaringer med den forholdsvis nye Ejendomsskyldlov at holde sig til.

Jeg skal saa til Slutning blot gøre en Bemærkning med Hensyn til Vurderingerne. Der har været sagt — men maaske er Bestemmelsen allerede forandret —, at der skal en Prøvevurdering til i Aarhus Amt. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, at dette ændres saaledes, at disse Prøvevurderinger eller Stikvurderinger komme til at foregaa rundt omkring i det hele Land, maaske i de enkelte Skyldraadskredse, eller, hvis det bliver for mange Vurderinger, saa spredte over det hele Land.

Dermed skal jeg tillade mig at anbefale, at dette Forslag ikke kommer til at nyde Fremme.

N. C. Rasmussen: De Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister er fremkommen med under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag om Standsning af Overgangen fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld, vidne om, at dette Forslag ikke er tilstrækkelig gennemtænkt og som Følge deraf heller ikke tilstrækkelig forberedt. Hvis Spørgsmaalet havde været tilstrækkelig gennemtænkt, er jeg aldeles sikker paa, at den højtærede Minister vilde være kommen til det Resultat, at det af rent praktiske Grunde vilde være umuligt at gennemføre dette Forslag, idet Arbejdet i Kommunerne kræver saa megen Tid, selv med nok saa stor Ihærdighed, at der ikke vil blive tilstrækkelig Tid til Raadighed til at praktisere Loven. Den højtærede Minister siger ganske vist, at det er meget let at komme over: Kommunerne have blot at lægge deres Ligning paa Grundlag af de gældende Love. Det er grumme let at foretage en Omlægning. Den kan foretages med meget ringe Arbejde. Man skal blot skrive nogle Tal i to Kolonner; det er det hele. Nej, de Betragtninger, den højtærede Indenrigsminister her har gjort gældende, ere virkelig for overfladiske.

Enhver, der har Erfaring for, hvorledes Arbejdet gaar her i Rigsdagen, og enhver, der har praktisk Erfaring i det kommunale Arbejde, vil vide, at det er ganske umuligt, at dette Forslag kan gaa sin reglementerede Gang gennem Rigsdagen og blive ophøjet til Lov saa betids, at Loven kan blive praktiseret paa lovlig Maade i Kommunerne. Arbejdet i Kommunerne gaar nemlig som Regel saaledes, at man først lægger Budgettet og udregner Grundskatterne og er færdig med det til den nu forestaaende Behandling af Indkomst- og Formueskatten. Hvis det skulde praktiseres paa den af den højtærede Minister antydede Maade, kunde det kun ske saaledes, at der skulde være to Rubrikker saavel til Ejendomsskylden som til Hartkornsskatterne, og det vilde være nødvendigt at udregne Skatterne baade paa Grundlag af den for Tiden gældende Lov og paa Grundlag af den af den højtærede Minister forelagte. Hvis dette Lovforslag, hvad jeg ikke vil haabe, bliver ophøjet til Lov, vil det altsaa medføre, at de to af disse Rubrikker ville blive annullerede, og jeg tror ikke, en eneste Sogneraadformand vil have en Skatteligning, der er saa forkludret, at de to Rubrikker skulle annulleres.